

Bruxelles, 26. svibnja 2020.
REV1 – zamjenjuje obavijest od 21.
ožujka 2018.

OBAVIJEST SUDIONICIMA

POVLAČENJE UJEDINJENE KRALJEVINE I PROPISI UNIJE O ELEKTRONIČKOJ IDENTIFIKACIJI I USLUGAMA POVJERENJA ZA ELEKTRONIČKE TRANSAKCIJE

Ujedinjena Kraljevina napustila je Europsku uniju 1. veljače 2020. i postala „treća zemlja”¹. U Sporazumu o povlačenju² predviđeno je prijelazno razdoblje do 31. prosinca 2020.³ Do tog se datuma pravo Unije u cijelosti primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu i u Ujedinjenoj Kraljevini⁴.

Europska unija i Ujedinjena Kraljevina u prijelaznom će razdoblju voditi pregovore o sporazumu o novom partnerstvu, posebno o uspostavi područja slobodne trgovine. Međutim, nije izvjesno hoće li se takav sporazum sklopiti i stupiti na snagu na kraju prijelaznog razdoblja. U svakom slučaju, takvim će se sporazumom uspostaviti odnos koji će se u smislu uvjeta pristupa tržištu razlikovati od sudjelovanja Ujedinjene Kraljevine na jedinstvenom tržištu⁵, u carinskoj uniji i aranžmanima za PDV i trošarine.

Nadalje, nakon isteka prijelaznog razdoblja Ujedinjena Kraljevina bit će treća zemlja u pogledu provedbe i primjene prava EU-a u državama članicama EU-a.

Stoga se sve zainteresirane strane, a posebno gospodarski subjekti, podsjećaju na pravnu situaciju koja će nastati nakon isteka prijelaznog razdoblja.

Savjet sudionicima:

- ¹ Treća zemlja je zemlja koja nije država članica EU-a.
- ² Sporazum o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju (SL L 29, 31.1.2020., str. 7.) („Sporazum o povlačenju”).
- ³ Prijelazno razdoblje moguće je prije 1. srpnja 2020. jedanput produljiti za najviše godinu dana ili dvije godine (članak 132. stavak 1. Sporazuma o povlačenju). Vlada Ujedinjene Kraljevine zasad je odbacila mogućnost takvog produljenja.
- ⁴ Uz određene iznimke iz članka 127. Sporazuma o povlačenju, od kojih ni jedna nije relevantna u kontekstu ove obavijesti.
- ⁵ Konkretno, sporazum o slobodnoj trgovini ne predviđa načela unutarnjeg tržišta (u području robe i usluga), kao što su uzajamno priznavanje, „načelo zemlje podrijetla” i usklađivanje. Sporazum o slobodnoj trgovini ne uklanja ni carinske formalnosti i kontrole, uključujući one koje se odnose na podrijetlo robe i njezine inpute, niti zabrane i ograničenja uvoza i izvoza.

Pružateljima usluga povjerenja s poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini, korisnicima njihovih usluga i javnim tijelima država članica posebno se savjetuje da procijene posljedice isteka prijelaznog razdoblja s obzirom na ovu obavijest.

Nakon isteka prijelaznog razdoblja propisi Unije u području elektroničke identifikacije i usluga povjerenja za elektroničke transakcije, prije svega Uredba (EU) br. 910/2014 o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu⁶ više se ne primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu. Najvažnije su posljedice toga sljedeće:

1. USLUGE POVJERENJA

U skladu s člankom 4. Uredbe (EU) br. 910/2014, pružanje usluga povjerenja na državnom području države članice od strane pružatelja usluge povjerenja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici ne smiju se ograničavati zbog razloga koji ulaze u područje primjene te uredbe. Samo pružatelji usluga povjerenja sa sjedištem u EU-u imaju koristi od sloboda iz članka 4. Uredbe. U skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 910/2014 „kvalificirane usluge povjerenja” koje pružaju pružatelji usluga povjerenja s poslovnim nastanom u trećoj zemlji smatraju se jednakovrijednima onima koje pružaju pružatelji iz Unije samo ako su takve usluge priznate u okviru međunarodnog sporazuma između EU-a i dotične treće zemlje.

Nakon isteka prijelaznog razdoblja pružatelji usluga povjerenja s poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini smatrat će se pružateljima usluga povjerenja iz treće zemlje za potrebe Uredbe (EU) br. 910/2014. Više neće moći iskoristiti pogodnosti članka 4. Uredbe (EU) br. 910/2014. Osim toga, usluge povjerenja koje daju pružatelji s poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini neće se smatrati „kvalificiranim uslugama povjerenja” u EU-u.

2. SUSTAVI ELEKTRONIČKE IDENTIFIKACIJE

U skladu s člankom 6. Uredbe (EU) br. 910/2014, kada se prema nacionalnom pravu ili nacionalnom administrativnom praksom zahtijeva elektronička identifikacija pomoću sredstva elektroničke identifikacije i autentikacije radi pristupa usluzi koju tijelo javnog sektora pruža online u jednoj državi članici, sredstvo elektroničke identifikacije izdano u drugoj državi članici mora se priznati u prvoj državi članici za potrebe prekogranične autentikacije na tu uslugu online, pod uvjetom da su ispunjeni određeni uvjeti iz tog članka, osobito uvjet da je sredstvo elektroničke identifikacije izdano u okviru sustava elektroničke identifikacije uvrštenog na popis koji je objavila Komisija u skladu s člankom 9. Uredbe (EU) br. 910/2014.

Nakon isteka prijelaznog razdoblja sustavi elektroničke identifikacije GOV.UK Verify koje je Ujedinjena Kraljevina prijavila 2. svibnja 2019. u skladu s člankom 9. Uredbe (EU) br. 910/2014 više se neće priznavati u državama članicama EU-a u skladu s člankom 6. Uredbe (EU) br. 910/2014.

⁶ [Uredba \(EU\) br. 910/2014](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu, SL L 257, 28.8.2014., str. 73.

Na internetskim stranicama Komisije o Unijnim uslugama povjerenja i elektroničkoj identifikaciji za elektroničke transakcije (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/trust-services-and-eidentification>) dostupne su opće informacije o Uredbi (EU) br. 910/2014. Te će se stranice prema potrebi ažurirati.

Europska komisija

Glavna uprava za komunikacijske mreže, sadržaje i tehnologije